

grebsfeiltagelse, som den ærede Ordfører gjorde sig skyldig i. Den næste var den, at han talte om en Kapellan eller Hjælpepræst; men ærede Medlemmer ville jo vide, at der slet ikke er Tale om nogen Hjælpepræst; der er Tale om en selvstændig Præst med to selvstændige Kirker, en Præst, der faar en af de mest udfrakte Menigheder i Landet. Holder man sig til denne simple, nøgne Sandhed og giver ham 1,000 Rd. for at være Præst der, saa tror jeg, at man, ved at sammenligne denne Stilling med de øvrige Præsters, maa komme til en noget anden og, som jeg mener, noget ædrueligere Opfattelse end den, som den ærede Ordfører kom til. Det var nu dette. Dernæst skal jeg bemærke til den ærede Ordfører, at, naar han citerede Søren Kierkegaard og anvendte hans Ord paa Folkekirken Præster, saa er det ogsaa en fejl Adresse han giver dem; thi naar Søren Kierkegaard taler, taler han om Kirken, som den skulde være, altsaa om Martyr- og Missionskirken. Kan den ærede Ordfører ved sin store Indflydelse hjælpe os til at blive af med Folkekirken — jeg skal følge ham paa den Vej, og det med stor Glæde. Min Kjerlighed til Søren Kierkegaard er baade ældre end i Dag og igaar, hvilket jeg før har haadt Keilighed til at udtale, saa at det ikke er i den Henseende, at jeg er uenig med den ærede Ordfører; jeg er kun uenig med ham, naar han vil overføre paa Folkekirken, hvad der passer paa en ganske anden Kirke, nemlig Missions- og Martyrkirken. Jeg vil for Resten om denne Sag bemærke, at mine Udtalelser vare af en saa uskyldig Art, at de indskrænkede sig til, at, naar Deboerne i Sønder-Dumme, som have gjort overmaade meget for at faae en Præst og en Kirke, og som ere meget fattige, fremdeles vise den samme Sver for at opnaa for ham en lille Præstegaard med to Heste og tre Køer, saa er jeg rede til at støtte den med yderligere Hjælp. Naar den ærede Ordfører fremdeles talte om, at det var en underlig statsøkonomisk Lære, som den hvitærede Minister har fremsat i sine Bilag, naar han siger, at denne Præstegaard bragte ingen Indtægt, saa maa dette dog ses i den Belysning, at der er Tale om, at Præsten skal befordre sig selv. Jeg vil saa dog spørge, hvor meget der vel bliver tilbage til Forrentning af Præstegaarden — og det er dette, der er Tale om i Bilagene — naar Præsten skal holde to Heste til sin Befordring. Sovevedsagen er jo dette — og det er dette, der er den ærede Ordfører og mig imellem — at Folkekirken ikke er nogen Martyrkerke, hvad jeg for Resten tror, at han vil indrømme mig. — Hvad angaar den ærede Ordførers Bemærkninger til Forslaget Nr. 4 af Finantsudvalgets ærede Formand om Tilskud til Kunstens Repræsentation paa Pariserudstillingen, da antager jeg det ærede Medlem selv vil svare paa de mange Bemærkninger, der ere fremkomne i denne Anledning. Jeg skal kun overfor

den ærede Ordfører bemærke, at, naar han ikke kunde finde Komiteen, og ikke vidste, hvem den bestod af, saa forekommer det mig, at han ogsaa der gif noget vel vidt, thi der staa udtrykkelig: „Tilskud til Komiteen for den aarlige Kunstudstilling i Kjøbenhavn“. Jeg veed ikke rettere, end at denne Komite bestaar af ganske bestemte Personer, som den ærede Ordfører vistnok vil have meget let ved at finde. Naar han endelig mente, at Udførelsen af dette Forslag skulde blive til Skam og Standsel for Landet, saa har jeg dog endnu den Tro, at, hvis Komiteen for Kunstudstillingen gaar ind paa at repræsentere Kunsten i Paris, saa vil den ogsaa nok varetage Kunstens Lærv. At Komiteen vil gaa ind derpaa, er der jo ikke Spor af Grund til at tvivle om, efter hvad vi have hørt af den meget ærede Minister og den ærede Forslagsstiller. Det forekommer mig ogsaa, at den ærede Ordfører tillagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) altfor megen Indflydelse, thi han talte, som om det, der blev sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds igaar, allerede var Lov, naar vi vedtoge denne Endring. Jeg antager, at, naar vi vedtoge denne Bevilling, saa er den givet til Komiteen for den aarlige Kunstudstilling i Kjøbenhavn for at sætte denne i Stand til at deltage i Verdensudstillingen i 1878, og alle de Ulykker, som den ærede Ordfører profeterede, at der skulde komme ud deraf, tror jeg ikke, han faar ret Mange til at tro paa. Naar den ærede Ordfører igrønt bemærkede, at han ikke kunde forstaa, at Kunstnerne kunde have nogen Nytte af at faae Malerier og Kunstgjenstande til Paris, saa kan jeg heller ikke ret vel følge ham paa denne Vej; thi jeg kan ikke tro Andet, end at det dog maa have nogen Betydning, at vore Kunstnere komme til at sammenligne vort Lands Kunst med andre Landes og komme til at se, hvad andre Lande have, men vort Land ikke, og hvad vort Land har, men andre Lande ikke. Jeg skal derfor fremdeles anbefale Forslaget. Naar den ærede Ordfører talte om, at han var bleven forladt baade af mig og af det ærede Medlem for Sorg Amts 3die Valgkreds (Lauber), saa skal jeg kun bemærke, at vi jo hverken i Udvalget eller andet Steds have sagt, at vi ikke vilde tiltræde det Forslag, som er filllet af den ærede Formand for Finantsudvalget. Jeg har endog i Udvalget sagt det Modsatte.

Laberg: Det er i Anledning af de Bemærkninger, som nu fremkom fra den ærede Ordfører, at jeg har tilladt mig at udbede mig Ordet for et Dieblif. Den ærede Ordfører har en særegen Lyft til Overdrivelse, og i de Bemærkninger, hvorved han søgte at imødegaa mig, har han i overordentlig Grad overdrevet, hvad jeg har udtalt med Hensyn til de Forhold, vi have for-